

Marian Majka, Bogusław Gierlach

Ostrołęka. Stanowisko Grodzisko - Stare Miasto

Informator Archeologiczny : badania 11, 187-188

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

fragmenty skóry w tym jeden trzewik, dalej przedmioty drewniane ich fragmenty m in. klepka, fragment prawdopodobnie płoży sań, pławiki z kory, przęśliki wapienne i stożkowy odważnik z wapienia, fragment zdobionej okładziny z kości, fragment łyżki kościanej, hetki z kości oraz półfabrykat uchwytu z rogu, nóż i szydło żelazne, kabłączek lub pierścionek z drutu zaplatanego, fragment pierścionka i paciorka szklanego oraz kilka łuczyw. Materiały z badań wraz z dokumentacją znajdują się w Pracowni Archeologii Śląska ZAN IHKM PAN we Wrocławiu.

Zakończenie badań wykopaliskowych na Ostrówku przewidziane jest na 1978 rok.

OSTROŁĘKA
Stanowisko Grodzisko-
Stare Miasto

Mazowiecki Ośrodek Badań
Naukowych w Warszawie

Badania prowadził mgr Marian Majka, konsultantem był dr Bogusław Gierlach. Badania finansował WKZ w Ostrołęce. Drugi sezon badań. Grodzisko wczesno-średniowieczne i średniowieczne. XI-XVI w;

Kontynuowano eksplorację wykopów z ubiegłego sezonu. Na podgrodziu stwierdzono istnienie dwóch faz osadnictwa zamykającego się w okresie od XII-XIII w. Wcześniejsze budynki z XII w., prostokątne o wymiarach około 5 x 3 m zbudowane były w konstrukcji zrębowej i słupowej. Były to chałupy naziemne, prawie nie zagłębione w ziemi. Zabudowa późniejsza XIII /?/ to obiekty mniejsze /około 3,5 x 2 m/ półziemiankowe, o konstrukcji prawdopodobnie słupowej. Jeden z obiektów był prawdopodobnie pomieszczeniem inwentarskim. Znalaziono dużą ilość kości zwierząt hodowlanych /nierogaczna i bydło/, a także kości zwierząt dzikich i szczątki ryb.

Nie zachowały się żadne inne szczątki organiczne. Z innych za-
bytków znaleziono żelazny nóż oraz liczne okucia żelazne i odważniki ołowiane.

W fosie odsłonięto resztki kamiennych filarów wspierających być może most wiodący z podgrodzia do grodu.

Na grodzisku pod 2 m warstwą nasypowego piasku zalega intensywna warstwa kulturowa, znamionująca istnienie drewnianej zabudowy XI-XII w. /ceramika/. Zabudowa ta i jej zniszczenie poprzedziła późniejszą przebudowę gródka.

Wydaje się, że XI-XII w. całe wnętrze gródka było zajęte przez intensywną zabudowę drewnianą.

Konstrukcja wału jest kompletnie zwięglona i trudno w tej chwili określić jej charakter. Była to prawdopodobnie konstrukcja typu rusztowego. W warstwie piasku nasypowego znaleziono brązowy krzyżyk XII w./?/.

Na gródku natrafiono na dużą ilość kości zwierząt dzikich:

Badania będą kontynuowane.

PEŁCZYSKA, gm. Złota Pińczowska
woj. kieleckie

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Dorota Górna /autorka sprawozdania / i mgr Joanna Kalaga. Finansował WKZ Kielce. Czwarty sezon badań. Grodziskie wczesnośredniowieczne.

Kontynuowano badania rozpoczęte w 1973 r., mające na celu określenie chronologii grodu, jego charakteru i funkcji oraz rozpoznanie zabudowy wnętrza w obu fazach jego użytkowania.

Wykopły badawcze o łącznej powierzchni 230 m² zlokalizowano tak, aby objęły swym zasięgiem północno-zachodni narożnik budowli kamienną odłączoną w 1973 r., głęboką jamą badaną - wg miejscowej legendy - sążniami do lochów wiodących do Wisłicy oraz szeroki /około 8 m/ rów w znacznym stopniu niszczący wewnętrzną część grodu.

Stwierdzono, iż głęboki /1,5-2 m/ rów otaczający wewnątrz grodu od strony południowo-wschodniej, południowej, zachodniej i północno zachodniej jest nowszy - znaleziono w nim wyposażenie militaria. Wytyczona linie profilowe według północnej i południowej krawędzi rowu, co pozwoliło odszyfrować układ warstw i określić stopień zniszczenia mądanu przez dżop.

Ze względu na trudne warunki atmosferyczne i krótki okres badawczy nie wyeksplorowano wykopów do końca znajdującego się na poziomie 4 m od powierzchni ziemi. Badania zakończono na głębokości 299,80/299,0

Badania przyniosły obfity materiał zabytkowy. Między innymi w obrębie warstwy starobrunatnej próchnicy - XIII/XIV w. podczas osadniczy - znaleziono bardzo dobrze zachowaną żelazną ostrogę z gniazdem datowaną na 2 połowę XIII w., kościany grzebiel zdobiony kółkami, kilka beltów kuszy. W warstwie lessu z domieszką próchnicy /warstwa leżąca bezpośrednio nad fundamentem kamiennym/ znaleziono belty kuszy, kościaną piszczalkę, zdobioną trójkątną płytą kościaną oraz dużą ilość fragmentów grodzai, noży i bliżej nieokreślonych przedmiotów żelaznych.

Na przyszły sezon planowane jest zakończenie eksploracji wykopów rozpoczętych w 1977 r. - odłączenie północno zachodniego narożnika budowli, otwarcie i eksploracja wykopu umożliwiającego odłączenie północno - wschodniego narożnika budowli oraz wschodniej części zabudowania gospodarskiego o konstrukcji plecionkowej odkrytego w 1974 r.